

[Kirsten Lee]

Vi tror også på selvforvaltning, og vi har da også fået at vide i dag, at det gør SF også – i teorien i hvert fald – men det kniber mere i praksis. Vi ved nemlig, at forældre er ansvarlige, og det er de kommunale myndigheder også. De godkender naturligvis kun ordninger, som er ordentlige for børnene. Dette her drejer sig om ordninger, der skal godkendes. Det drejer sig ikke om piratordninger, som er underlødige, og hvad man ellers kan finde på at sige om dem.

Jeg kunne i den forbindelse godt tænke mig at spørge fru Jytte Andersen, om hun har den opfattelse, at Venstreborgmestre ikke lever op til den forpligtelse, de har med hensyn til at føre tilsyn m.v. over for dagtilbud til børn. Det kan da ikke kun være socialdemokratiske borgmestre, der er helgener. Så tror jeg nok, det ville se anderledes ud i nogle af de socialdemokratiske kommuner rundt omkring i landet.

Vi synes, det er godt, at der kommer puljeordninger. Vi mener, de er nødvendige, og jeg synes også, det er godt, at de ikke alle sammen bliver omfattet af den centrale visitation, for det gør det muligt for forældre, som har et idébestemt grundlag, som de gerne vil have deres børn påvirket af, at realisere dette ønske. Den mulighed kan jo reelt ikke udnyttes i dag.

Man kan godt tale om, at der jo er flere tusinde selvejende institutioner, men det er nu engang de centrale pladsanvisninger, der sender børnene til disse institutioner, og forældrene har ikke mulighed for – det har de selv anført mange gange – at lade disse institutioner få lov til at køre på det idébestemte grundlag, de måtte ønske.

Vi håber faktisk, at mange kommunalbestyrelser vil give afkald på den centrale visitation i disse tilfælde. Vi er glade for, at ministeren følger forslaget fra udvalget om børns dagligdag, sådan at vi nu får en formålsparagraf inden for dagtilbudsområdet, og vi støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg kan oplyse fru Kirsten Lee om, at vi i SF går ind for selvforvaltning, men ikke for anarki. Og når fru Kirsten Lee mener, at kommunerne kun vil godkende ordninger, der er rimelige og ordentlige, så er det, fordi fru Kirsten Lee ikke tager hensyn til virkeligheden. I den forbindelse vil jeg anbefale fru Kirsten Lee at læse den

omtale af en puljeordning eller miniinstitution, eller hvad man nu skal kalde det, som er bragt i FTF's blad, der handler om en miniinstitution i Lyngby-Tårnbæk Kommune. Det er et skræmmende eksempel. Der er tale om en ordning, som er godkendt, og som er endt i det rene kaos.

Vi har i Folketingets Socialudvalg den 26. maj 1989 bedt om at få en redegørelse for, hvad det egentlig var, der skete i Lyngby-Tårnbæk, men uden resultat. Grunden til, at vi ikke har fået svaret, kan jo være, at Socialministeriet ikke var opsat på at forstyrre fru Kirsten Lees opfattelse af virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jamen så synes jeg da også, at hr. Agerschou skulle læse om et af de forsøg, der har kørt med strålende succes, nemlig i Holstebro, hvor en far og mor har været dagplejere for op til 10 børn til alles fulde tilfredshed og under fuldstændig betryggende former. Vi skal da nok kunne finde nogle fiaskohistorier, men skulle vi ikke også kunne tillade, at succeserne kan få lov til at opstå?

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Nu henviser fru Kirsten Lee til den solstrålehistorie, som ordførerne har fået sendt ud, går jeg ud fra, men når man ser reelt på de forsøg, der har været, i den rapport, vi har fået tidligere fra ministeren, må man ærlig talt sige, at det er ikke overbevisende mange solstrålehistorier, der kan præsteres om disse forsøg.

Det handler dybest set om, at man har villet gøre det så billigt som overhovedet muligt, og så bliver det selvfølgelig også dårligere.

Dermed være ikke sagt – og det har jeg aldrig sagt på Socialdemokratiets vegne heroppefra i denne debat – at vi bare skal bygge bevidstløst ud ad landevejen. Vi kan godt finde ordninger. Vi har også nogle ideer til, hvordan man kan finde løsninger på en daginstitutionsudbygning, der er socialt og økonomisk forsvarlig, og som også bygger på forældreengagement, decentralisering og selvforvaltning.

Men fru Kirsten Lee sagde noget i retning af, om jeg ikke troede, at Venstreborgmestre levede op til deres tilsynsforpligtelser. Det vil jeg